

Skrytetets international

De moraliska upprustarna (MRA) förklarar sig arbeta för fyra "absoluta" normer: "ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek". I realiteten verkar organisationen med ohederliga och orena medel, skryt och självbelåtenhet utmärker dess skrifter och uttalanden, den kärlek den ger uttryck åt är i första rummet självkärlek.

Men skrytet är mer än något annat rörelsens signatur. Ett gott exempel är den annons från MRA som vi i går inforde (sedan man avböjt erbjudandet att i stället ge utrymme åt en polemik på ledarsidan). Det tal av dr Buchman som återges i annonsen går i korthet ut på att allt gott som görs i världen sker genom MRA. Det är MRA som klarat Libanonkrisen, som åstadkommit vänskap mellan Japan och Filippinerna, som löst Cypernfrågan. Med dylika vettlösa påståenden har MRA och dess föregångare Oxfordrörelsen sedan årtionden drivit propaganda. I en i Morgon-Tidningen införd annons av 6 maj 1956 förklarades MRA innebära "en renessans som enar Väst och Öst"; då hade rörelsen inte koncentrerat sig på antikommunistisk agitation, och det påstods rent av att den ryska regimen var starkt imponerad av MRA. Vid samma tid yttrade MRA-ledarna i anslutning till sitt besök i Sverige bland annat att "vad Abraham Lincoln gjorde för Amerika håller MRA på att göra för Afrika" och att man lyckats bryta kommunistens makt vid de norrländska malmfälten och därigenom tryggt arbetsfreden i Sverige. För tjugu år sedan, på våren 1939, hävdade på samma sätt Oxfordrörelsen att "moralisk upprustning kommer att leda till den tusenåriga freden", att man "gjort revolutioner i femtio länder på en gång", att man lärt partier och raser i Sydafrika "att samarbeta för sitt folk i en allt behärskande lojalitet mot Gud". Dessa galenskaperna avslöjas gång på gång av den hårda verkligheten, men inom kort börjar skrytet igen, lika ohämmat och lika fantastiskt.

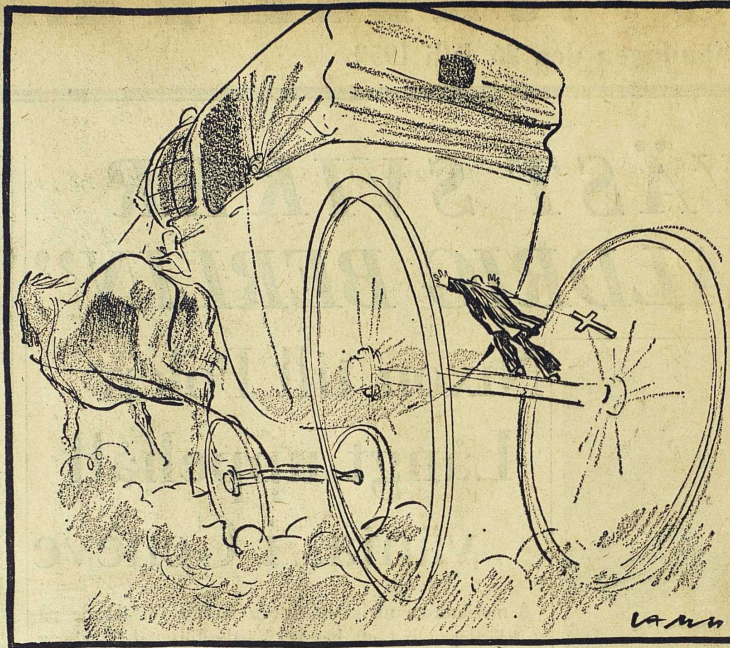
Hur går det till? En metod är att helt enkelt hänvisa till anonyma personer, såsom då det i gårdagens annons talas om "en amerikansk general", "en hög ämbetsman", "en diplomat med erfarenhet från olika delar av världen". En annan är att uppvakta berömdheter och få dem att delta i någon av MRA:s tillställningar och om möjligt säga några vänliga ord om MRA. Att det svenska kungaparet år 1955 bevistade ett av rörelsens spektakel blev ett stort slagnummer. Anbättrande skriver ett litet in-

tyg om MRA:s förträfflighet. Kina-, numera Formosadiktatorn Chiang Kai-shek har fått göra tjänst i årtionden; han har bland annat betygat att MRA:s besök är "den bästa utländska hjälp som Kina erhållit". Nasser har mellan hotelserna mot Israel fått tid att intyga att MRA:s "principer och mål är högt skattade i Egypten". Om vederbörande sympatisör inte är framstående, blir han det i MRA:s reklam; hr James Dickson, som i Sverige blott för tanken på snokar, blir i MRA-broschyrerna som kammarherre och riksdagsman en märklig person, och då han säger att hela Sverige "under de sista 30 åren varit utsatt för en långsam, djävulsk kommunistisk hjärntvätt" sprids detta groteska uttalande över världen. Ibland får det sensationella ersätta berömmelsen; för några år sedan gjordes ett stort nummer av att en massmördare i Mau Mau uttalat sympati för MRA. I värsta fall övergår man till ren och skär lögn, såsom då MRA:s egna förklaringar i en tidning påstås vara uttryck för tidningens uppfattning; vi hoppas dock att man inte skall ha panna att lägga Buchmans skryt i gårdagens annonsen i Dagens Nyheters mun.

Består då rörelsen av skurkar? Säkerligen inte, även om reklamen till stor del sköts av alltför smarta och hänsynslösa agenter. De flesta är sannolikt i god tro, men ärlighet och välmening, vunna utan reflexion, självprövning eller klarhetsvilja, är inte mycket värda. Den kärnfriska enfald som ger sin omisskännliga ton åt många av rörelsens aktstycken är inte något alibi för ohederlig propaganda.

I den bekanta intervju i vilken Buchman för tjugu år sedan sade sig tacka Gud för Hitler uttalade han också förhoppningen att Hitler och Mussolini skulle "underkasta sig Guds (alltså MRA:s) kontroll". "Genom en sådan man kunde Gud på ett ögonblick få väldet över en nation och lösa varje oroande problem." Den amerikanske teologen Reinhold Niebuhr skrev under anknytning till dessa ord i "Christianity and Power Politics" att Oxfordrörelsen i själva verket utgick från samma tänkesätt som nazismen. Då rörelsen vände sig till alla maktägande "med budskapet att den just höll på att frälsa världen genom att tvinnga de människor som styr världen under Guds kontroll, är det svårt att behärska sitt förakt för denna farliga barnslighet". Orden gäller nu likaväl som då. Att MRA just nu reklameras som ett hålverk mot den kommunistiska faran ändrar inte omdömet; det är ett sällskap man skäms för i striden mot den röda nazismen.

"Jag skjuter på, och vagnen rullar"

... allt gott som sker i världen görs genom MRA ...